

Српски политичари нису имали претеране среће са клозетима, као ни са шестим октобром, и тако је то било још од краља Милана па све, ево, до председника Вучића.

Историја бележи да је 1871. године у Србији ипак освануо шести октобар, један иначе у српском календару непостојећи датум, и тада је сујетни апсолутиста упао у фекалије до гуше.

Краљ Милан Обреновић је 6. октобра те године отишао у клозет током посете Смедереву, даске на поду нужника су попуцале а он је пропао у септичку јаму, одакле су га једва живог извукли здруженом акцијом органа безбедности.

Дворјане је алармирао тако што је пуцао увис из пиштоља који је понео тамо где и цар иде пешке (па тако и краљ), а до данас је остало неразјашњено да ли у питању био атентат, или само случајна бизарност.

Историчари се и данас споре око једне смрдљиве ствари - да ли су непознати атентатори под клозета од дасака премазали воденим раствором азотне киселине или су потпорне греде престругали, па су даске изгледале целе, али их је киселина толико нагризла да су попуцале под теретом српског владара.

Тако је Србија бар једном у својој историји и де факто била у г..... до гуше, а историја је као учитељица живота дала пример будућим генерацијама како треба да изгледа сваки шести октобар. Али, Срби из историје узимају само глупе примере, никад паметне, те им зато тако и иде.

Ових дана, опет, показало се да слатка мешавина дијареје, три кармина и једног парфема на попусту од 30 одсто, може од једног политичара позитивца за само пар тренутака направити опасног негативца, иако он то раније никад није био ни 30 одсто.

За политичара је, наиме, најважније да нема мрље у каријери и Мехо Омеровић је био један од ретких таквих, док једног дана, на аеродрому у Франкфурту, није дошао пред дилему: да ли је боље имати мрљу каријери или мрљу на једном другом месту, где се мрље далеко боље виде?

-Боље мрља у каријери, него мрља на панталонама! - цела каснија прича Мехе Омеровића личила је на такав расплет догађаја.

Када је тог дана размишљао да ли да стоички остане у фри шопу или нешто мање стоички са неплаћеном робом отрчи у аеродромски клозет, Омеровић Мехо је схватио да је његова даља судбина, у сваком случају, што би рекао наш народ: "Исто срање - друго паковање!"

За српске таблоиде сасвим је свеједно да ли је неко крао по фри шопу, или се, боже ме опрости, на сред истог унередио, па је Мехино "исто срање, друго паковање" било јасно ко дан.

На Меха се, сем таблоида, тада намерачила жена без мрља, али са тврдокорним флекама у каријери, Гојковић Маја, која је приметила да у Меховој причи из франкфуртског WC-а нешто опасно смрди, јербо постоји та теорија да Маја увек намирише проблем на километар. Овај пут на 1062 километра, колико има до Франкфурта.

